

[Indenrigsministeren.]

Hr. Aksel Møller var, ligesom for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde være rigtigt, at de Folk, som havde faaet omvurderet deres Ejendom efter 9. Maj i Fjor, skulde have Fordel af denne Omvurdering. Tanken med Vurderingen er jo den, at man siger: den Vurderingssum, som var gældende den 9. Maj, skal ogsaa være den, der skal gælde ved Beregning af Krigsforsikringsbidraget. Men hverken jeg eller andre har turdet benægte, at der kan have fundet rimelige Nedsættelser Sted i Tiden mellem 9. Maj i Fjor og Fremsættelsesdagen for det foreliggende Lovforslag. Men naar man ikke tør benægte det, kan det heller ikke være rimeligt, at man ikke skaber en Mulighed for at give disse Folk, som altsaa af rimelige Grunde har faaet en Nedsættelse, Lov til at lade den gælde, naar Krigsforsikringsbidraget skal beregnes. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen spurgte ogsaa, om disse Omvurderinger havde fundet Sted i stort Tal. Det tror jeg ingenlunde er Tilfældet, man har vist kun enkeltstaaende Eksempler herpaa, og der er slet ikke, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller var inde paa, Tale om, at der har fundet en almindelig procentvis Nedsættelse Sted af Forsikringssummerne i enkelte Selskaber.

Spørgsmaalet om, hvem der skal opkræve Forsikringsbidraget — det var det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ogsaa inde paa — mener jeg maa forhandles inden for Forsikringsforbundene, men det maa antagelig blive saaledes, at det Selskab, som havde Forsikringen den 9. Maj, maa opkræve det Bidrag, som den enkelte bidragydende skal betale.

Hans Pinstrup: Naar jeg har bedt om Ordet igen, er det under Hensyn til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremsatte. Det er rigtigt, at det ærede Medlem under Behandlingen her i Tinget gik ind for Oprettelsen af eet stort, samlet Krigsforsikringsforbund, men det er ogsaa rigtigt, at fremtrædende Repræsentanter for Købstæderne ikke ønskede et samlet Forbund, fordi man dengang regnede med — som der blev talt om —, at Marker, Gaarde og Huse kunde blive afbrændt, medens Bombeskaderne i Byerne paa det Tidspunkt var ukendt i det Omfang, hvori de senere indtraf. Derfor var der kun Mulighed for Gennemførelse af Krigsforsikringslovene paa det Grundlag,

som sket er, og Byernes Repræsentanter maa her dele Ansvarret med Landbrugsraadet.

Som allerede nævnt, af det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen maa Landbruget betale af alle sine store, industrielle Virksomheder, placerede, som de er, rundt omkring i alle Landets Købstæder, paa lige Fod med Byerhvervene. Det er naturligt og rimeligt, men derfor er den Opgørelse, som det ærede Medlem foretog af, hvad der var Landbrugets Byrde, ikke helt rigtigt.

Aksel Møller: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, fordi han befriede mig for den skjulte Anklage, som den højtærede Indenrigsminister rettede imod mig, nemlig den, at jeg hellere skulde have talt om Moralen i alt dette, dengang Krigsforsikringslovene blev til, frem for at komme og gøre det nu. Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrups Hukommelse er nemlig rigtig paa dette Punkt. Allerede ved første Behandling af Krigsforsikringsloven om Bygninger, i Efteraaret 1940, gik mit Parti ind for det Standpunkt, som det sagkyndige Udvalg havde foreslaaet den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at følge, nemlig eet Krigsforsikringsforbund omfattende alle. Det mislykkedes. Og nu er det Repræsentanter for Købstæderne, der skal bære Ansvarret for, at det mislykkedes, lige med Landbrugsraadet. Ja, saa kyndig er jeg ikke, at jeg tør sige, der ikke har været Repræsentanter for Købstæderne, som vilde undgaa fælles Risiko med København. — det er højst sandsynligt. Men eet er i alt Fald givet: at det dengang alene stod paa Landbrugsraadets Holdning, hvorvidt man skulde følge de sagkyndiges Indstilling, der gik ud paa eet Krigsforsikringsforbund, omfattende alle. Men naturligvis har Landbrugsraadet ligesom den højtærede Indenrigsminister Lov til at hævde det Synspunkt, at det drejede sig om en Tarifiering, at Landbrugets Risiko ikke var den samme som Byernes, og at det vilde være urimeligt, at det skulde betale det samme. Vi er jo i dette Land, hvor vi har Forsikringer paa alle Leder og Kanter, opdraget til, at man tariferer efter Risiko, men jeg hævder, at der er Forskel paa den Risiko, som er en Krigsrisiko — den maa hele Folket være fælles om — og den Risiko, der er en enkelt Mands selvvalgte Risiko. At en Fabrikant, der laver Krudt, maa bære den høje Præmie, der kræves for at holde et saadant Forsikringsobjekt forsikret, er da ligetil, fordi det er Fabrikantens personlige Interesse og hans Formueaktiv, det